19 HAZİRAN-19 TEMMUZ 2001 SAYI: 2001/06 FİYATI: 500.000 TL.

SON ZIPIR

32 SAYFA TAMAMI RENKLİ

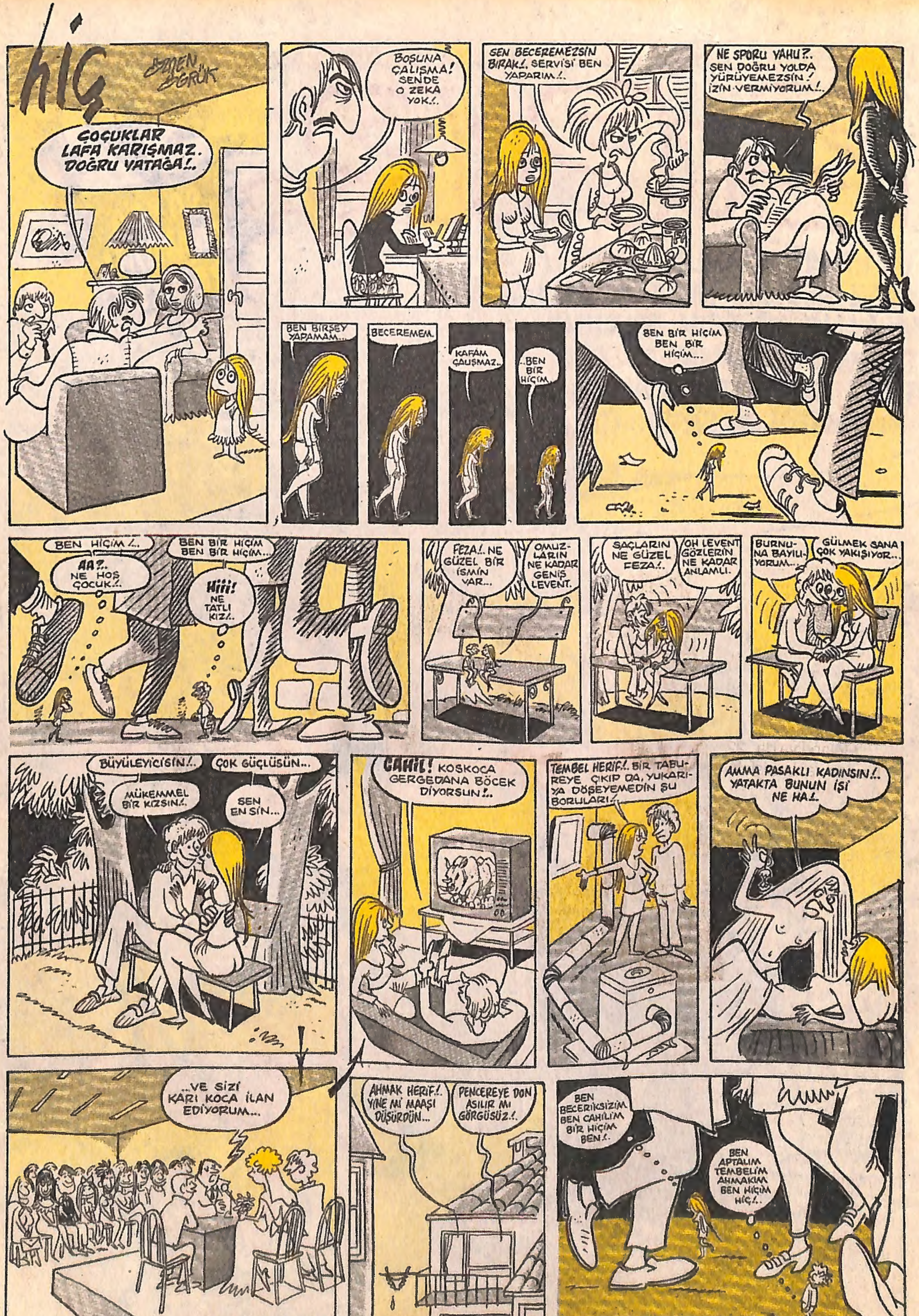

hiç
ERSEN ÖRÜK
ÇOCUKLAR LAFA KARIŞMAZ. DOĞRU YATAĞA!..
BOŞUNA ÇALIŞMA! SENDE O ZEKA YOK!..
SEN BECEREMEZSİN BIRAK!.. SERVİSİ BEN YAPARIM!..
NE SPORU YAHU?.. SEN DOĞRU YOLDA YÜRÜYEMEZSİN! İZİN VERMİYORUM!..
BEN BİRŞEY YAPAMAM...
BECEREMEM.
KAFAM ÇALIŞMAZ..
..BEN BİR HİÇİM.
BEN BİR HİÇİM BEN BİR HİÇİM...
BEN HİÇİM!..
AA?.. NE HOŞ ÇOCUK!..
BEN BİR HİÇİM BEN BİR HİÇİM...
Hiii! NE TATLI KIZ!..
FEZA!.. NE GÜZEL BİR İSMİN VAR...
OMUZLARIN NE KADAR GENİŞ LEVENT.
SAÇLARIN NE GÜZEL FEZA!..
OH LEVENT GÖZLERİN NE KADAR ANLAMLI.
BURNUNA BAYILIYORUM...
GÜLMEK SANA ÇOK YAKIŞIYOR...
BÜYÜLEYİCİSİN!..
MÜKEMMEL BİR KIZSIN!..
ÇOK GÜÇLÜSÜN...
SEN EN SİN...
CAHİL! KOSKOCA GERGEDANA BÖCEK DİYORSUN!..
TEMBEL HERİF!.. BİR TABUREYE ÇIKIP DA, YUKARIYA DÖŞEYEMEDİN ŞU BORULARI!..
AMMA PASAKLI KADINSIN!.. YATAKTA BUNUN İŞİ NE HA!..
..VE SİZİ KARI KOCA İLAN EDİYORUM...
AHMAK HERİF!.. YİNE Mİ MAAŞI DÜŞÜRDÜN...
PENCEREYE DON ASILIR MI GÖRGÜSÜZ!..
BEN BECERİKSİZİM BEN CAHİLİM BİR HİÇİM BEN!..
BEN APTALIM TEMBELİM AHMAKIM BEN HİÇİM HİÇ!..

ARADAKİ FARK 20 YIL KADAR

Mutlu erkek mutlu kadından daha çok yaşıyor!..

İlginç bir araştırmaya göre, hayattan her zaman zevk alan erkekler kadınlara göre 20 yıl daha fazla yaşıyor ama, aynı şey kadınlar için geçerli değil...

Finlandiya'da bir grup bilim adamı yaptıkları araştırmada hayatlarından zevk alan erkeklerin diğer hemcinslerine göre ortalama 20 yıl daha fazla yaşadığını ortaya koydu.

Finlandiya'da 22 binden fazla kişinin üzerinde yapılan araştırma kendini erkeklerle aynı derecede mutlu hisseden kadınların ise ölüm yaşının değişmediğini ortaya koydu.

Araştırmayı yapan Turku Üniversitesi'nden doktor Heli Honkanen, araştırmanın sonucunda kadınların acıya daha fazla dayanıklı olduklarını ve hoşnutsuzluklarla daha iyi mücadele edebildiklerinin ortaya çıktığını söyledi.

Honkanen, kendini kötü hisseden erkeklerin bu sorunlarını çözmek için alkole ve sigaraya sığındıklarını, spordan kaçtıklarını ama kadınların mutsuzluklarını bayan arkadaşlarıyla paylaşarak atlatmaya çalıştıklarını söyledi.

Araştırmanın ilginç sonuçlarından biri de hayattan zevk alan erkeklerin sayısının kadınlardan daha düşük çıkması.

Uzmanlar sadece iyi para kazanmanın uzun yaşamak için yeterli olmadığını belirterek özellikle erkeklerin bu gerçeği gözardı ettiklerini söylediler.

MEMO'NUN DRAMI...

Memo, Karacadağ'ın mert, yağız bir delikanlısıymış...

Ailenin iki oğlundan en büyüğü olan Memo, ava çok düşkünmüş.

Yıldırım adında bir de tazısı varmış. Eh, Karacadağlı olup da devesiz olur mu hiç! Lök cinsinden bir de devesi varmış.

Ailesinin tek geçim kaynağı birkaç dönümlük verimli bir pirinç tarlasıymış.

Gün gelip çatmış, her yirmi yaşındaki genç gibi askerlik çağı gelmiş.

Ailenin ilk çocuğu ve evin tüm yükünü omuzlayan Memo'nun askere gitme haberi ebeveyne zor gelmiş.

Ateş düştüğü yeri yakar, çiçeği burnunda, henüz beş aylık evli olan Memo'nin Gelin Kezban'dan ayrılması; Memo'yu çok sarsmış.

Güneydoğu'nun kemikleşmiş yapısı olan feodaliteyi kıramadığı için, ailesine de inanılmaz derecede bağlıymış.

Ne yapsın Memo? Memlekette askere gitmeyenin, adam sayılamayacağı günümüzde; askerliğin kutsiyetine çaresiz boyun eğmiş. "Vatan borcu, namus borcudur!" deyip askere gitmeyi kanıksamış.

Her neyse; Memo, tüm aile bireyleri tarafından adet yerini bulsun diye düğün dernek, davul, zurnayla askere uğurlanmış.

Aslında aile pek de üzülmüş, ama üzüntülerini içlerine gömmüşler.

Zaman yok mu zaman, nankör zaman! Memo unutulmuş, yokluğuna alışılıp, yaşamın labirentine kaptırmış aile kendini. Memo ise askerde, sıla özlemi ve Kezban hasretiyle yanıp tutuşurmuş.

Firar etse iyi gözle bakılmadığı gibi, hiç de hoş karşılanmayacağını bildiğinden, çaresiz boyun eğmiş.

Zaman duracak değil ya!

Memo'nun askerliği bitmiş, tezkere alıp, sevdiklerine kavuşma heyecanıyla yollara düşmüş.

Otogarda, Muhtar'ın evini telefonla arayıp, dönüş haberini iletmiş.

Muhtar, tezelden Memo'nun kardeşini çağırtıp, abisinin dönüş haberini bildirmiş.

Memo askerliğini Trakya'da yaptığı için, uzun ve yorucu bir yolculuk geçirir.

Memo'nun içinde bulunduğu yolcu otobüsü Siverek'e gelmiş nihayet.

Memo otobüsten iner inmez, kardeşi Cemil yanına koşmuş; valizini elinden kapmış.

Kucaklaşmalar, koklaşmalar, hasret masret derken sıra aileyi sormaya gelmiş.

Memo tazısından başlamış:

"Yıldırım nasıl, ava götürüyor musun?"

"Vallahi, ne diyeyim abi? Başın sağolsun tazın öldü!"

"Ne oldu da öldü, oğlum?"

"Bizim devemiz ansızın öldü.

Devenin kemiklerini yeyip, kemikleri boğazına takılınca birşey yemez oldu; açlıktan öldü zavallı!"

"Deve niye öldü oğlum?"

"Baba hastalandı, doktora götürmek için deveyle yola kadar götürelim dedik. Ancak çamura saplandı, orada bıraktık.

Babayı, doktora götürüp, dönene kadar; sen sağ, ben selim, deve ölmüş!"

"Baba nasıl oldu, durumu iyi mi acaba?"

"Başımız sağ olsun abi! Doktora yetiştirdik ama, kurtaramadık maalesef!"

"Annem nasıl? Zavallı perişan şimdi!"

"Anne de, hem babanın ölümüne, hem de yengem Kezban'ın evi terkedip, evli birisine kaçmasına dayanamadı. O da kahrolup babanın peşinden vefat etti!"

Memo'ya bir dokun bin ah işit. Yağız delikanlının beti benzi kaçmış. Hangisine üzülsün, hangisine dert yansın ki? Eşini sormaya gerek kalmamış.

"Ulan oğlum! Evi sana teslim ettik, hepsini bir bir yokettin; sahip çıkamadın!"

"Abi, vallahi benim bir suçum yok! Hiçbir şey yapmadım!"

"Ulan hergele! Zaten yapsaydın, bütün bunlar başımıza gelmeyecekti!"

"Pekala, pirinç tarlamızdan n'haber?"

"Şey..."

"Bırak gevelemeyi de söyle, n'oldu?"

"Tarla, bizim değil, artık Ağa'nın!"

"Nasıl olur?"

"Hasat zamanı, ürünü iyi kaldıramadık. Ağa'dan borç harç aldık.

Ailemizin selameti için, belki kendimizi toplarız dedik; keza borcumuzu zamanında ödeyemedik. Ağa denen puşt, tarlamıza el koydu!"

Memo sararır, kızarır; yüzü bıçak darbesi alsa, bir damla kan akmaz kendisinden.

"Köyde ne halin varsa gör!" deyip köyü terkeder Memo.

Bir başka kentte, kendine özgü bir yaşam arayışı için, tekrar yollara düşer.

Gamlı mı, gamsız mı?

Bilinmeyen bir denklem gibi çözülemeyen kardeşi Cemil, Memo Abisi'nin arkasından:

"Bir yiğit gurbete gitse, gör bak; neler gelir başına?" türküsünü söyler.

Musa DİNÇ

YÜZSÜZLER

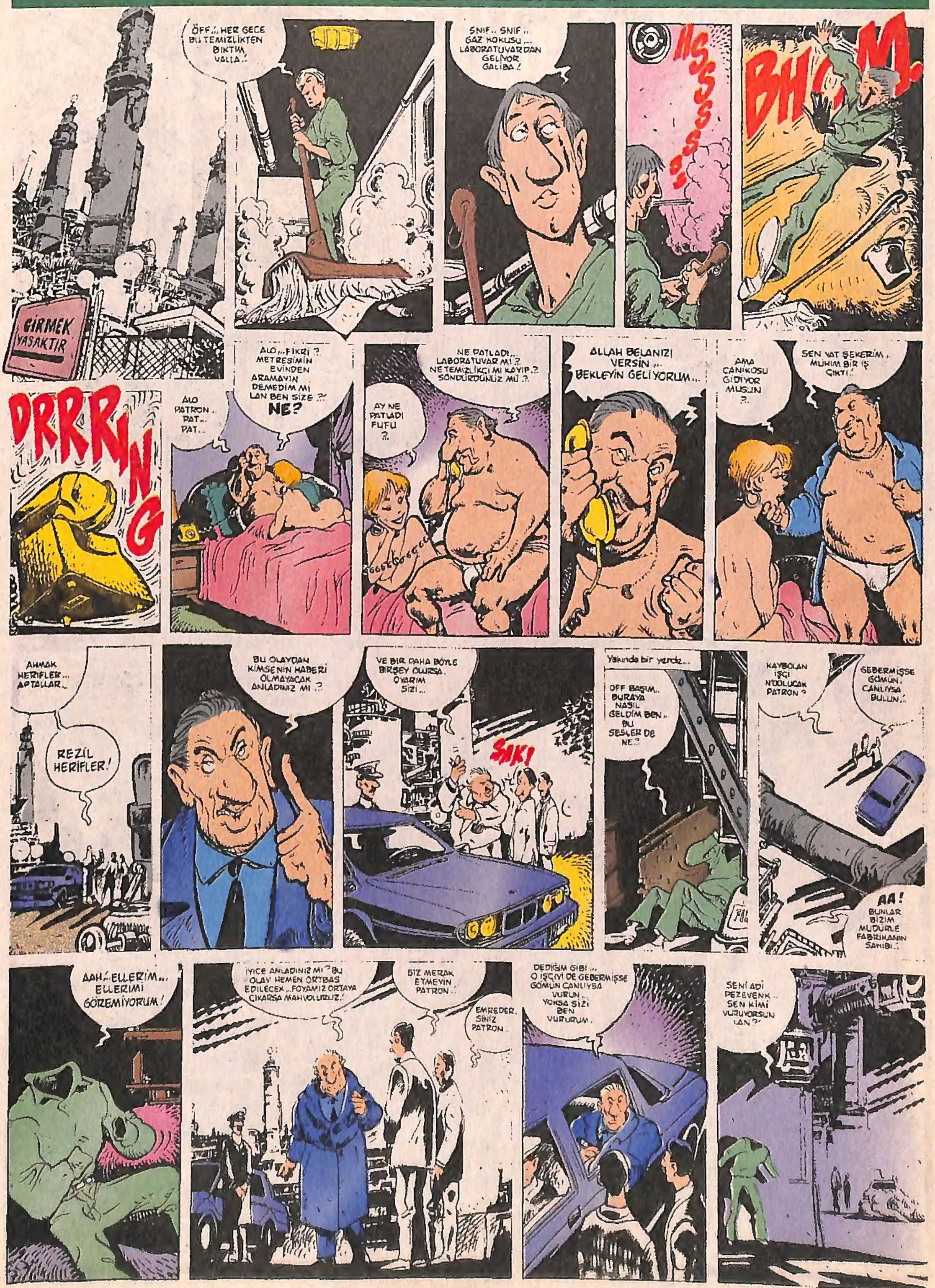

DEVAMI ARKA SAYFADA

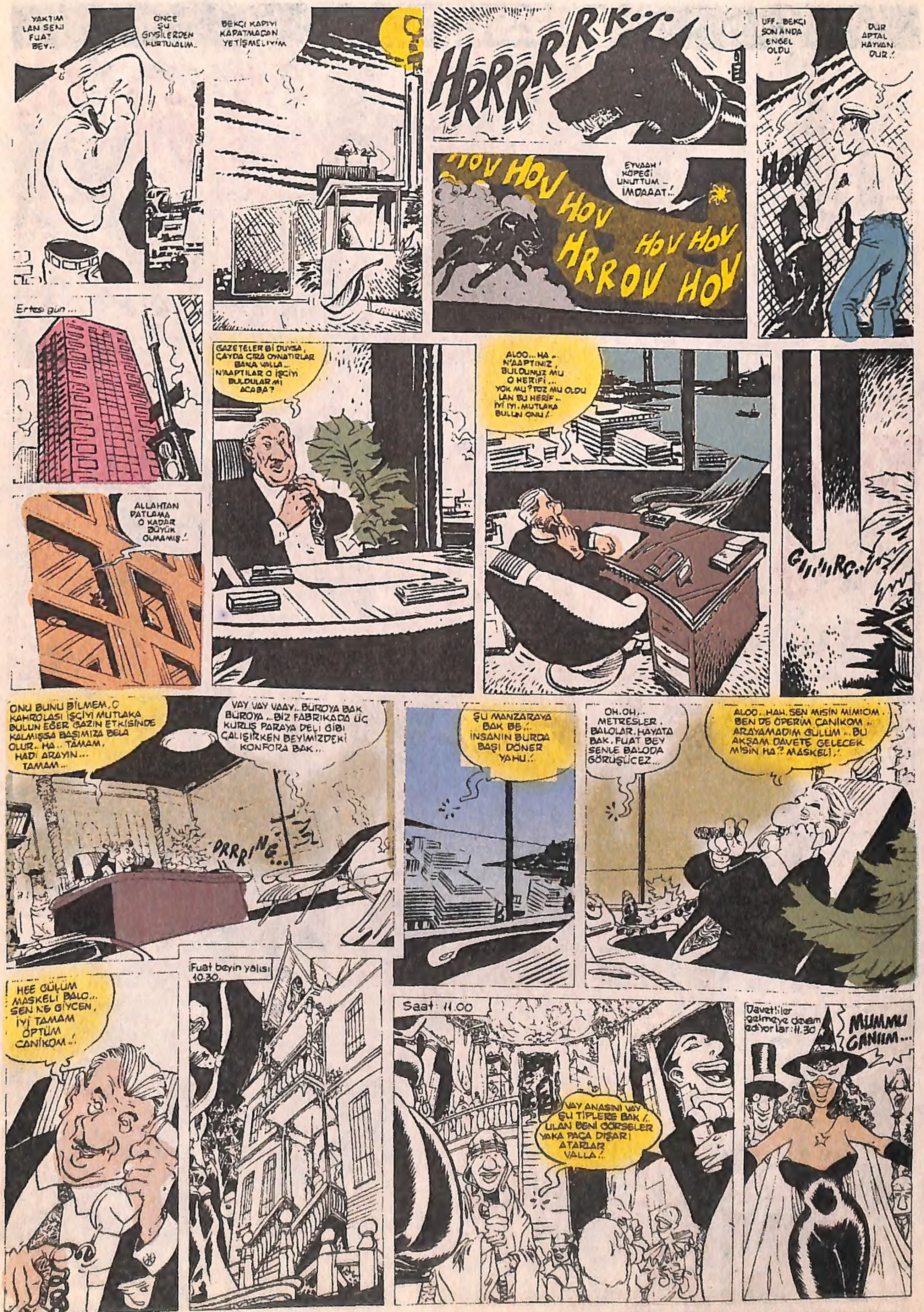

DEVAMI KARSI SAYFADA

DEVAMI ARKA SAYFADA

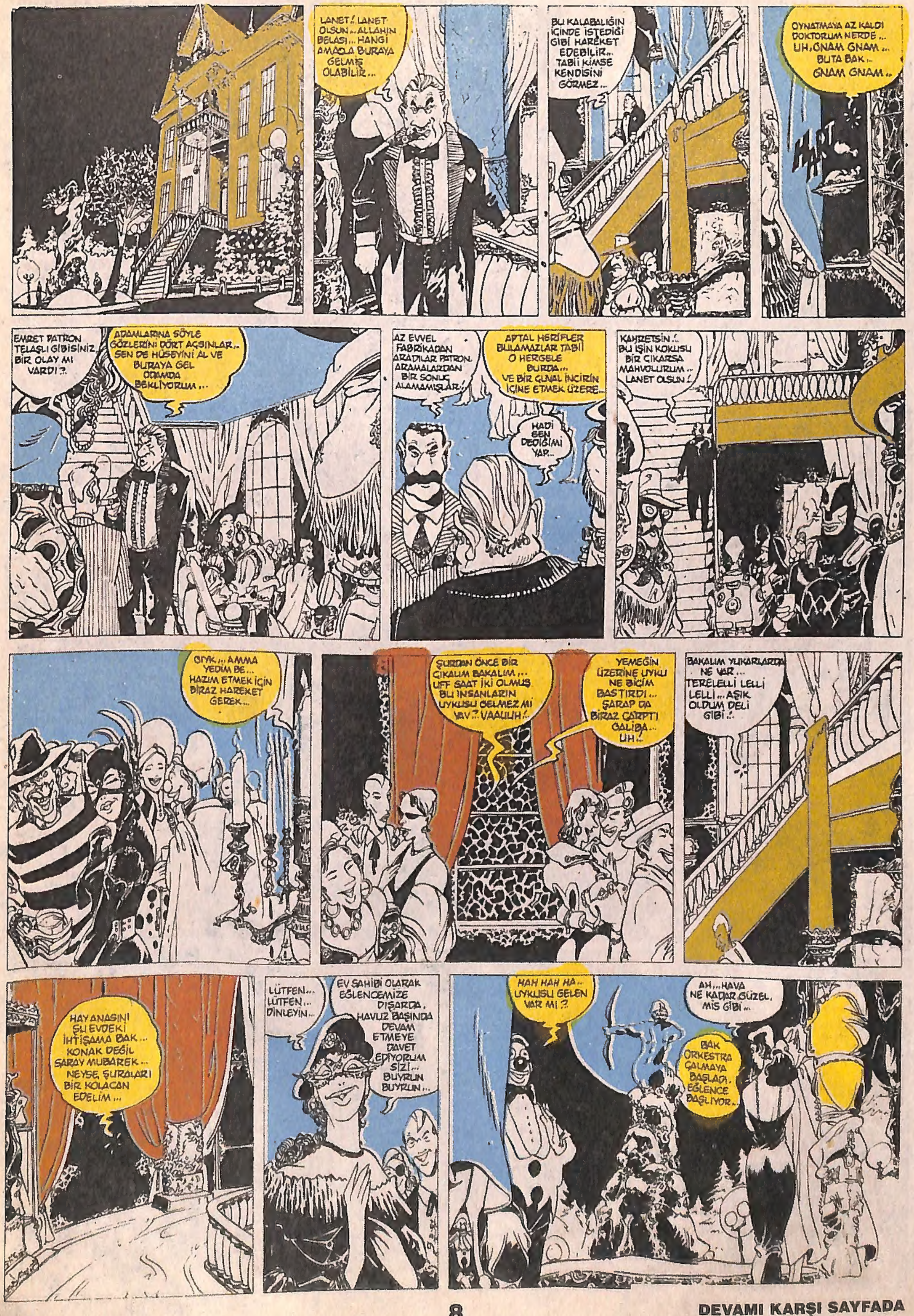

DEVAMI KARŞI SAYFADA

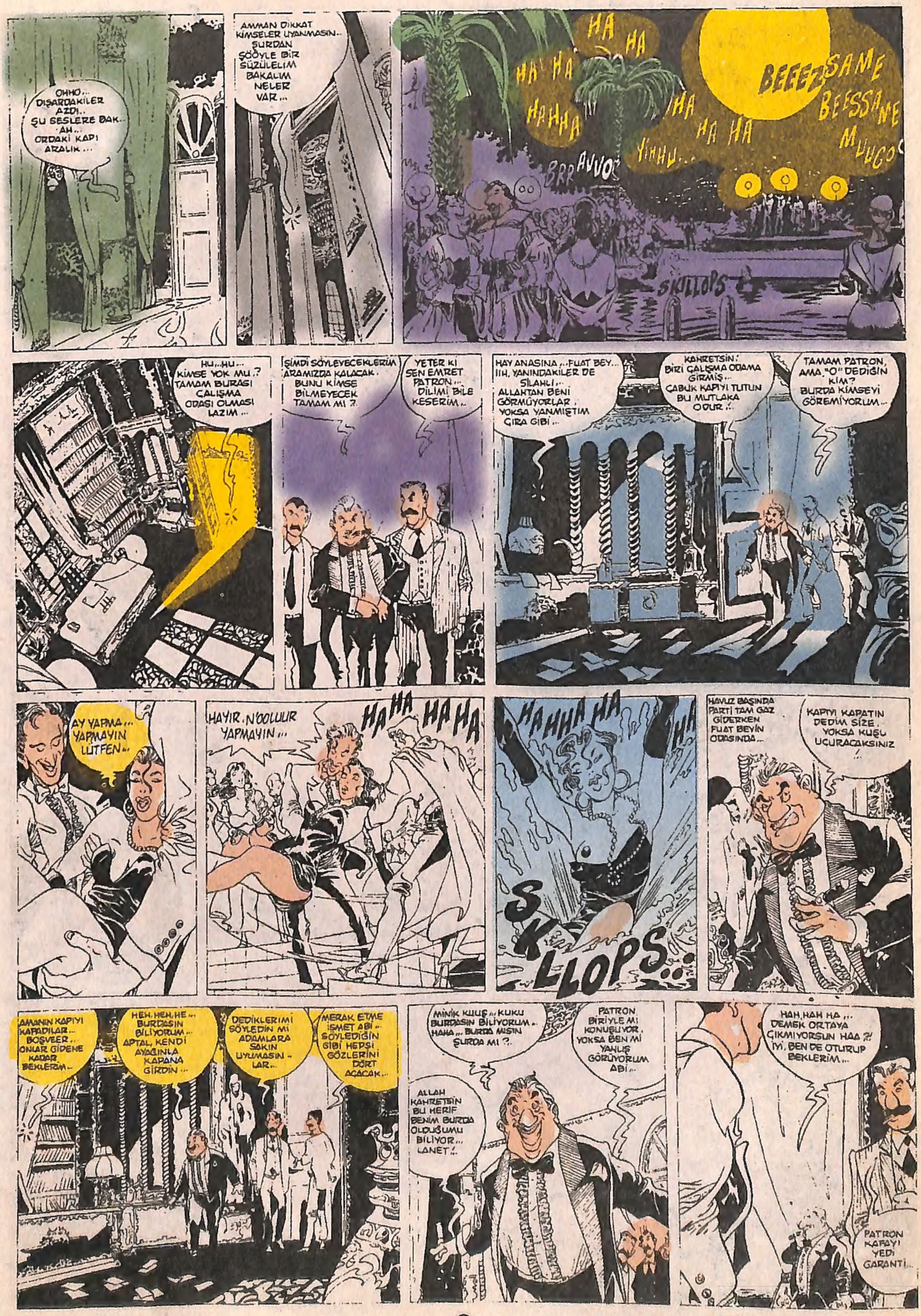

DEVAMI ARKA SAYFADA

DEVAMI KARŞI SAYFADA

DEVAMI ARKA SAYFADA

DEVAMI KARŞI SAYFADA

KONUŞ LAN DEVE OKUYCAM CANINA...
VAY BE Bİ ARABA SOPA YEDİ HALA İNAT EDİYOR.
GURK... KONUŞUYORUM VURUYORSUN. KONUŞMUYORUM VURUYORSUN NE İŞ YA...
HİŞT HİŞT.. SAKİN OL SİNİRLERİNE HAKİM OL RÜSTEM ABİ...
VAY SIĞIR...HIRS YAPTI BE...ÇILDIRTACAK BENİ BEE...
LAN SENİ DÖVMEKTEN ELLERİM ACIDI... AĞZIN BURNUN TERS DÖNMÜŞTÜR ALLAH BİLİR..
HA HA HA
NEDEN GELDİĞİMİ SÖYLEDİM AMA İNANMIYORSUNUZ. BAŞKA NE SÖYLİYEYİM YAHU?..
ALLAHINDAN BUL İT...SENİ DÖVMEK KARNIMI ACIKTIRDI... AKŞAM DA BİR ŞEY YEMEDİM ZATEN...
SANA YARIM SAAT SÜRE.. DÜŞÜN... DÖNDÜĞÜMDE KONUŞMAZSAN SENİ ÇİĞ ÇİĞ YERİM...
HA HA HA HA HA HA HA HA HA
KAHRETSİN! KENDİ AYAĞIMLA KAPANA GİRDİM... BUNLAR İSTEDİKLERİNİ ÖĞRENDİKTEN SONRA GARATİ BENİ TEMİZLER... BURDAN KURTULMAM GEREK...
HEM DE ACİL TARAFINDAN KAÇMAM GEREK... HIMM...BAKALIM... BU ZİNCİRLER BAYAĞI ESKİ BE... IIH...HADİ LAN... HADİ KOP BE... IIIH!..
BİR DAHA YÜKLEN... AH! YİİPPİİ RAMBO MUSUN BEH..
GLAK
AMAN HERİFLER HER AN GELEBİLİRLER... ALLAHSIZLAR GENE KÖPEKLERİ SALAR ÜZERİME... TABİİ BULURLARSA... HEH...HEH...
HA HA HA HA HA HA
HAH, HAH.. EĞLENİN LAN... YAKINDA BEN EĞLENECEĞİM ULAN... BEEEN..
BİTTİ
HA HA HA HA HA HA HA HA
Ve Salih maceralara doğru gecenin karanlığında kayboldu...

HAŞMET BEY...

Haşmet bey, elli küsür yaşlarında, sert mizaçlı, sakal ve bıyıktan yoksun alık suratıyla tamamen evde kalmış bir kız görüntüsü veriyor ve haliyle de etrafın en önemli alay konusu oluyordu. Hele öylesine etli dudakları vardı ki, okulun tüm öğrencileri, dudaklarının silikonlu olduğuna dair iddiaya bile girmişlerdi. Evet, o bir öğretmendi. Hoş öğrencileri ne onun matematikten anladığını ne de ay başlarında maaşı hakettiğine inanıyorlardı.

Derste bazen öylesine değişimci bir tutum sergiliyordu ki, herhalde bukalemun onunla değişimcilik üzerine bir iddiaya girse tümünü kaybederdi. Kimi zaman derste öğrencisi anlamadığı bir yeri sorsa aynen "Burası mı çucuğum?" şeklinde bir tabir kullanırdı. Son zamanlarda da o kadar sinirliydi ki, "ittirin gidin ulan!" lafını ağzından eksik etmez, bu lafı söylerken de sinirinden tüm kitapları yere atardı. Tarafsız olmak gerekirse öğrencilerinin bol gürültü yaptıkları gözardı edilemezdi.

Dolayısıyla "bu dangalağın sinirlenme aşamasını gözlemleyememek budalalık" düşüncesi çok doğru olurdu. Bu dangalak bazen de ders esnasında öğrencilerine gafil avalanmamak için arada bir homurdanmayı gelenek haline getirmişti. Bizim Haşmet bey gibisi yoktu hani. Geçenlerde hasbelkader çözümlü test kitabını elinden bırakır bırakmaz bizim çocuklar, bu dangalağın bir pot kıracağı hissine kapılmışlardı. Sonunda olanlar oldu.

Yanlış çözmeye başladığı sorunun yanlışı bizim çocuklar tarafından farkedilince, bu yanlışlığı düzeltmek için akla karayı seçmişlerdi. Haşmet bey de kafa ne arasındı?

Belki vardı ama içinde beyin yoktu.

Herif anlamamakta direniyordu.

Bizim Haşmet bey ne kadar dirense çocuklar da sanki komedi filmi izliyorlarmış gibi Haşmet beye görünmeden kahkaha atıyorlardı. Haşmet bey bu duruma bozuluyor, suratını yavaş yavaş ama okkalı bir kızıllık kaplıyordu.

Sonunda sinirlendiği zamanki meşhur sözünü söylemekte bir an olsun tereddüt etmiyor, acaleyle nöbetçiye tahtayı sildiriyor ve sınıfa küskün bir biçimde teneffüs zilinin çalmasını bekliyordu. İşte bizim matematik bozuntusu Haşmet bey böyle biriydi.

Devlet hazinesine onarılması çok zor delikler açan yüzbinlerce kişiden biri, belki de en masumuydu.

Özgen Osman ÖZMAN

KENDİNE BAKABİLMEK

Nerden esti bilmem dalgalar düştü aklıma
Ve düşüncelerimi paylaşmak istedim
O güzelim sakin denizi birbirine katan
Falezleri her vuruşunda biraz daha keskinleştiren
Hırçın dalgalar
Ne kadar hırçın değil mi?
Denizin ortasında seni almak için uzanan elleri
Korkunun gölgesi aradığın bir umut ışığı yok
Dalgaların karanlığı korkunun gölgesini de bastırıyor
Ama senin istediğin bir kibrit çöpü alazı kadar ışık hala
Bırak korkunu bir yana dinle bakalım dalgalar sana ne anlatıyor?
Birazcık anla onu kaçma sende herkes gibi
Göreceksin o hırçınlığın derinliklerindeki sessizliği ve sakinliği
Her zaman orda olupta farkına varamadığın hayatın farklı boyutunu
Bak iyi bak baktıkça geçeceksin kendinden ve baktıkça göreceksin
Hiç tatmadığın mutlulukların yansımasını
Güneş ışığının çarptığı yerlerdeki yansımalarda
Düşündükçe daha da dalacaksın derinlikle
Ve kendini göreceksin hiç ummadığın bir anda
O mu yoksa ben mi diye düşüneceksin
Vücudunu sarsan bir çelişki ile
Çünkü ona baktıkça göreceksin
Gözlerindeki ışıltıyı
Çevresini aydınlattığı gülümsemesini
Bak iyi bak bir elinde umutları
Diğer elinde hayalleri
İçinde birşeylerin değiştiğini farkedeceksin
Onun kendin olduğunu bildiğin halde
Masum bir kıskançlık sarmaya başlayacak ruhunu Bedenini
Hakkın yok ama buna.
Onu istediğini biliyor çünkü yüreğinin sesini dinliyor
Ve bir ışık demeti ile kamaşıyor gözlerin
Hırçın dalgalar şimdi seni selamlıyor
Güneşin vücudunu sardığı sıcaklığıyla
Saçlarına ayrı bir güzellik katıyor
Dalgalardan arta kalan birkaç damla
Düşüneceksin en değerli hazinen zamanı
Ne kadarda umursamaz harcadığını
Güneş ışığısın artık gözlerini kamaştıracak
Ne duruyorsun şimdi sıra sende
Bak bir kere kendine tıpkı ona baktığın gibi.

Fahrettin TOPATAN/İZMİR

Çamurdan pastalar

Adam, üzgün bir şekilde psikoloğa dert yanıyordu:

-Ahhh doktor bey! Ne olur şu oğlumun illetine bir çare bulun.

Doktor: **-Oğlunuzun nesi var ki?**

Adam doktorun sorusunu utana utana cevapladı:

-Efendim, bu çocuk durmadan çamurdan yaptığı pastaları yiyor. Sabah kalkıyorum kahvaltıda çamur yiyor. Annesine soruyorum, öğle yemeğinde de kendi yaptığı çamurdan pastaları yiyormuş. Akşam yemeğinde yine çamurdan pasta yiyor. Sabah akşam, kendisine çamurdan pasta yapıyor. Perişan durumdayız.

Doktor bilgiç bilgiç başını salladı ve adamı teselli etti:

-Bu kadar üzülmeyin canım. Böyle hadiselere bütün çocuklarda rastlanır. Büyüyünce geçer...

Adam, çaresiz şekilde doktora baktı ve konuştu:

-Orasını bilmem. Ama ben de, annesi de, karısı da, çocukları da bu duruma çok üzülüyor...

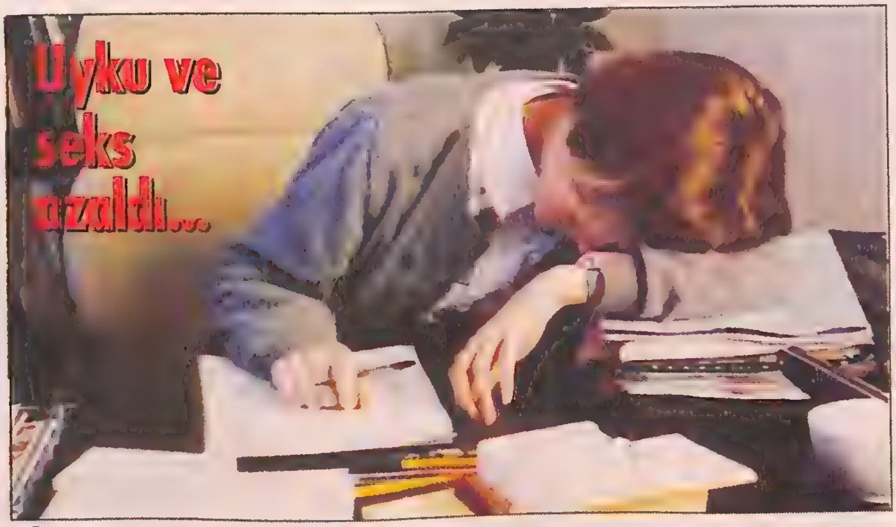

İşkolikler arttı

Amerika'da yapılan bir araştırmaya göre, Amerikalılar'ın üçte birinin normal 8 saat olan uyku süresinden daha az uyuduğu ve sabah işte uyukladığını ortaya çıkardı. Aynı araştırmada, Amerikalılar'ın giderek daha az seks yaptıkları da öğrenildi.

Araştırmayı yapan doktorlar, insanların giderek daha fazla işkolik olduklarını belirterek, sağlıklı toplum düzeni bozuluyor diye fikirlerini açıkladılar.

Yapılan araştırmanın diğer bulguları şöyle:

- **Gelişmiş toplumlarda, insanların yüzde 63'ü 8 saatten daha az uyuyor.**
- **İnsanların yüzde 72'si haftada ancak bir kez seks yapıyor. Bu seks süresi de en fazla yarım saati buluyor.**
- **Uykusuzluk problemi yaşayanların yüzde 40'ı işyerinde uyukluyor.**
- **Daha fazla çalışmak zorunda kalan insanların oranı ise yüzde 75'i buluyor. Ancak bu insanların yüzde 12'lik bölümü daha fazla para kazanıyor. Diğerleri ise çalıştıkları oranda para kazanamıyor.**
- **Uyku öncesi insanların yüzde 53'ü televizyon seyrediyor, yüzde 22'si kitap okuyor.**

İÇİM YANIYOR. ÇABUK SU GETİRİP SÖNDÜRÜN !..

***

GELİŞEN TÜRKİYE OLACAKTIK, ÇELİŞEN TÜRKİYE OLDUK !..

Kraliçe ve kardeşi

Kraliçe Elizabet, yaralı İngiliz askerlerini hastanede ziyaret ediyordu. Askerlerden birine yanaştı ve sordu: *-Nasılsın...*

Asker ızdırap içinde cevap verdi: *-Tam yaram iyileşiyordu ki, apış aramda bir çıban çıktı, hem de kocaman çok acı veriyorum, kraliçem...*

Ortalık bir anda karıştı, yetkililer Kraliçe'yi hemen odadan çıkardılar. Daha sonra hastaya bir hemşire geldi ve öğüt verdi: *-Koskoca Kraliçe'ye apış arandan bahsetmek çok ayıp. Bir daha ki sefere sorarlasa kolum ağrıyor falan de.*

Aradan bir süre geçti, bu kez hastaneye Kraliçe'nin kızkardeşi Prenses Margaret geldi, aynı hastaya geldi ve sordu: *-Nasılsın, ne şikayetin var?*

Asker tembihli ya, cevabı hemen yapıştırdı: *-Biraz kolum ağrıyor ekselansları.*

Margaret, ufak bir sevinç gösterisi yaptıktan sonra askeri teselli etti: *-Çok sevindim. Demek ki, apış arandaki çıban iyileşti.*

GEL KEYFİM GEL!..

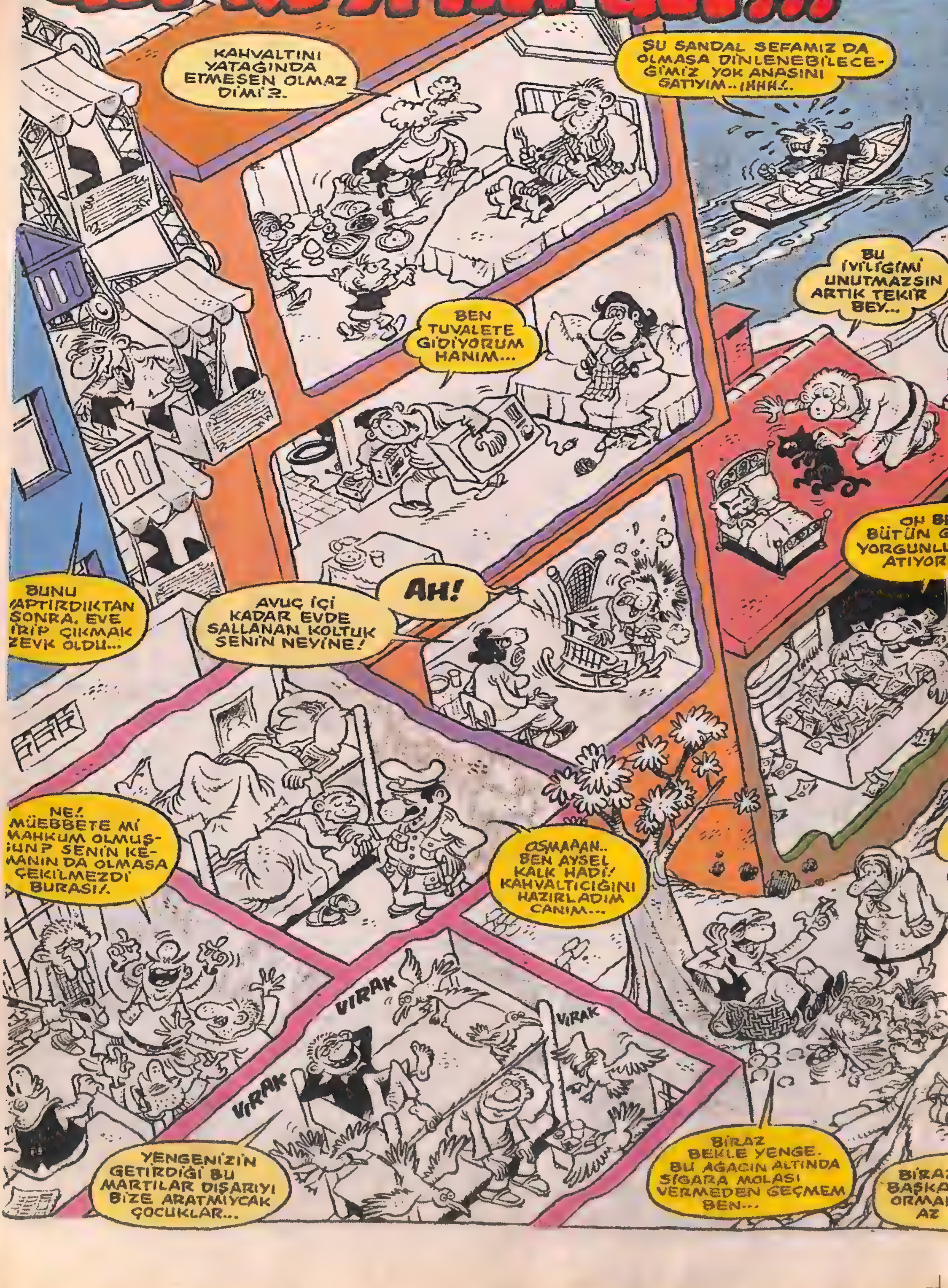

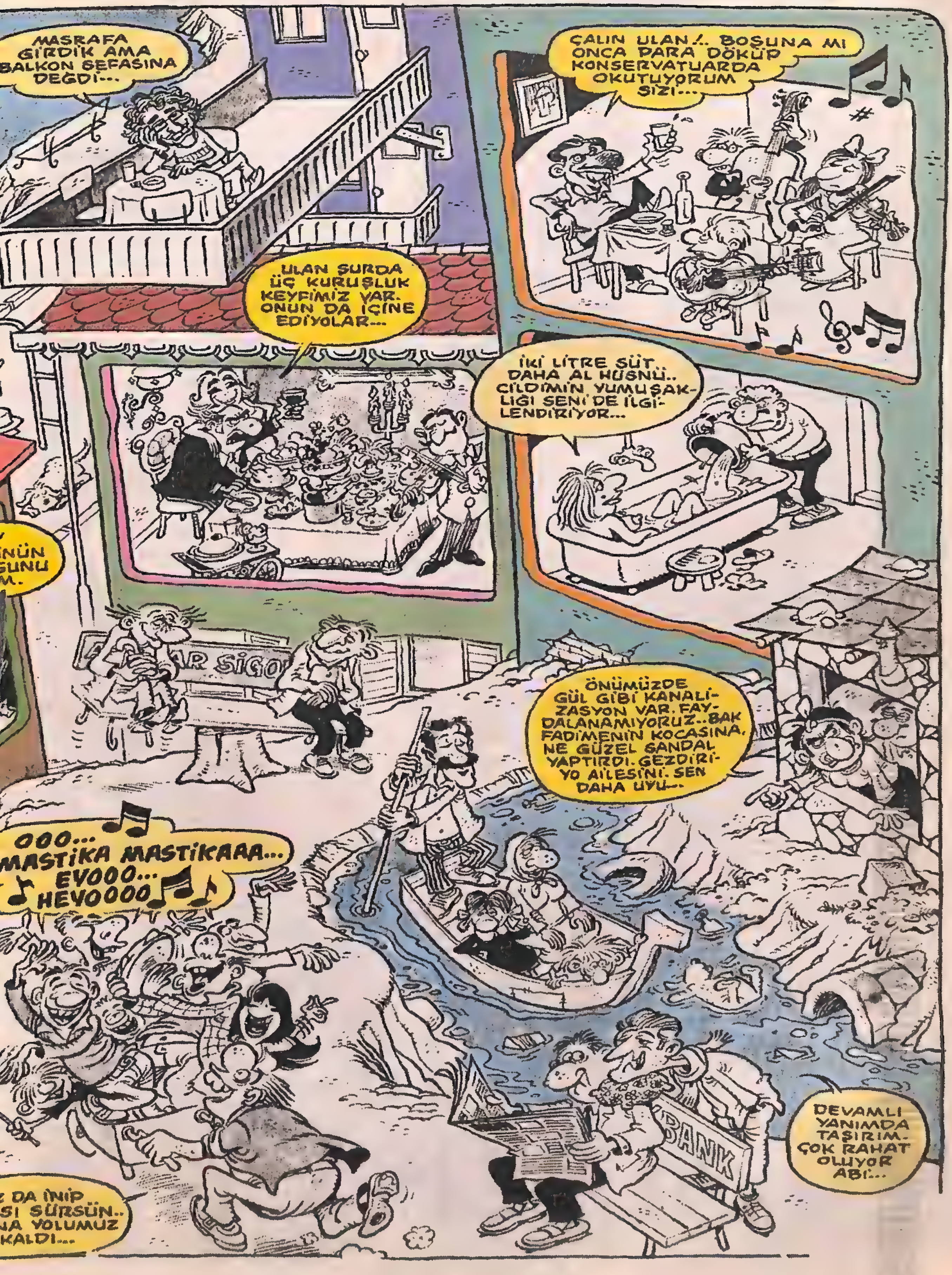
MASRAFA GİRDİK AMA BALKON SEFASINA DEĞDİ...
ÇALIN ULAN!.. BOŞUNA MI ONCA PARA DÖKÜP KONSERVATUARDA OKUTUYORUM SİZİ...
ULAN ŞURDA ÜÇ KURUŞLUK KEYFİMİZ VAR. ONUN DA İÇİNE EDİYOLAR...
İKİ LİTRE SÜT DAHA AL HÜSNÜ.. CİLDİMİN YUMUŞAKLIĞI SENİ DE İLGİLENDİRİYOR...
ÖNÜMÜZDE GÜL GİBİ KANALİZASYON VAR. FAYDALANAMIYORUZ.. BAK FADİMENİN KOCASINA. NE GÜZEL SANDAL YAPTIRDI. GEZDİRİYO AİLESİNİ. SEN DAHA UYU...
OOO... MASTİKA MASTİKAAA... EVOOO... HEVOOOO
BANK
DEVAMLI YANIMDA TAŞIRIM. ÇOK RAHAT OLUYOR ABİ...

ZALAK MAHMUT

YEYİN BEYLER YEYİN

Yazan: Zalak Mahmut

İnsan okumak istemese de görüyor, işitiyor, çıldırıyor. İki satırdır bahsettiğim mevzu düğünler. Bir cadaloz, mankafa bir erkeğin başını yakıyor, bir vaveyla, bir vaveyla... Pastalar limonatalar, ıstakozlar, davul dümbelek... Nedir beyler? Niye? Niçün? Neden? Hangi akla hizmetle bu cümbüş, yapılıyor? Biz de evlendik, nikah memurunun ve üç beş kişinin ayağına bastık, kına gecesi yaptık, eş dost ahbap tencere tabak getirdi. Nooldu? Başımız göğe mi erdi? Düğünde kız tarafından bir bey sarhoş olup hadise çıkardı, komparsita eşliğinde kafasını kırdım da cebime beş kuruş mu girdi? Aklı selime rücû edelim beyler. Anlamsız seramoniler zaman kaybıdıır. Ben onu bilir onu söylerim...

6 MİLYAR ÖDÜLLÜ

ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMAMIZ DEVAM EDİYOR

ZIPIR'IN 6 MİLYAR ÖDÜLLÜ ŞİİR VE ÖYKÜ YARIŞMASI'na katılan okurlarımızdan, yarışma sonunda, ilk 15'e giren okurlarımız hem toplam 6 MİLYAR tutarında para ödülü kazanacak... Hem de isterlerse dergimizde, bilfiil veya eserlerini postayla yollayarak, çalışma fırsatına sahip olacaklardır.

6 MİLYAR LİRA'NIN DAĞILIMI

Birinciye: 2 MİLYAR TL.
İkinciye: 1 MİLYAR 300 MİLYON TL.
Üçüncüye: 800 MİLYON TL.
Yedi kişiye: 200'er MİLYON TL.
Beş kişiye de: 100'er MİLYONTL.

Toplam: 15 kişiye 6 MİLYAR TL.

Ayrıca birçok okurumuza ZIPIR aboneliği

***

NASIL KATILACAKSINIZ?

Yarışmamız ŞİİR ve ÖYKÜ olmak üzere 2 ayrı dalda düzenlenmiştir. Konu serbesttir. Bu iki daldan dilediğiniz birine veya ikisine birden katılabilirsiniz. Yarışmamız Edirne'den Kars'a kadar her yaştan tüm okurlarımıza açıktır. Adlarının açıklanmasını istemeyenler eserlerini 'Rumuz' ile gönderebilirler. Şiirler bir dosya kağıdını, öyküler ise 2 dosya kağıdını geçmemeli. Ve daktilo ile veya okunaklı bir yazıyla kaleme alınmalıdır. Eserlerinizi aşağıdaki adrese posta veya faks ile gönderebilirsiniz. Dilerseniz dergimizin adresine de teslim edebilirsiniz. Tüm yarışmacılara başarılar diliyoruz.

Gönderme adresi
ZIPIR DERGISI
6 MILYAR ODULLU
SIIR VE OYKU YARISMASI
Alaykoşkü Cad. No: 11
Cagaloglu/ISTANBUL
FAKS: (0212) 511 11 00

6 MİLYAR LİRA ÖDÜLLÜ ŞİİR ve ÖYKÜ YARIŞMAMIZDA ÖN ELEMEYİ KAZANANLARI YAYINLAMAYA BAŞLADIK

Çocuk ile Güvercin

Orman ağaçların sık dokumuş yaprakları altında grimsi bir aydınlığa teslim olmuş, yaprakların hafif esen rüzgara uyup kıpırdanmaları ile sızan güneş ışıklarıyla değişik gölgeleri içinde barındırıyordu.

Çocuk ormana gireli kaç saat olduğunu farketmemiş, hızla geçen zamana karşı naz yaparcasına ağaçlar arasında geziniyordu. Yerde gördüğü kırmızı renkli bir çiçeği koparmak için eğildi. Hemen önündeki ağacın dibinde sakin sakin yürüyen güvercini farketti. Hayvan hiç acele etmeden otlar arasında yiyebileceği birşeyler arıyor, buluyor ve etrafına aldırış etmeden yiyordu. Güvercin o kadar yakınındaydi ki, kolayca tutabilirim diye düşündü çocuk. Uzandığı çiçeğe dokunmadan olduğu yerde hafifçe döndü. Uygun zamanı bekliyordu. Güvercin gözüne kestirdiği yeni bir yiyeceğe uzanırken, çocuk kuşu yakalamak üzere atladı.

Güvercin sanki bunu bekliyormuş gibi uçarak ağacın alt dallarından birine kondu. Kendini son anda kurtarmıştı. Çocuk henüz, güvercini yakalama umudunu kaybetmemişti. Bu kadar dikkatsiz davrandığına göre çok geçmeden bir hata daha yapardı. Çocuk ağacın dıştaki köklerinden birine oturup daldan kendisini izleyen güvercine baktı. "İnsanlara bu kadar yaklaşma" dedi.

"Onlara bu kadar güvenme." Güvercin tünediği daldan çocuğa daha yakın başka bir dala atladı. Çocuğu dinlemeye devam etti. Çocuk sözlerine devam etti. "Seni yakalayabilirdim. Gerçi sonra bırakacaktım ama herkes sana benim gibi davranmaz."

Güvercin dal boyunca yürüdü. "Beni yakalayamadın ama."

Çocuk güvercine cevap vermekte gecikmedi.

"Evet haklısın şanslıydın, seni yakalayamadım." Bu kez güvercin gururla guruldadı. Sonra çocuk havanın yavaş yavaş karardığını farkederek ormandan ayrılmak üzere hazırlandı. Giderken de kuşa:

"Göreceksin seni mutlaka yakalayacağım" dedi.

Bunun üzerine güvercin sadece guruldadı. Günler hızla geçti o günün ardından. Çocuk her gün ormana gitti ısrarla. Güvercin de aynı dalda tüneyerek bekledi çocuğu. Garip bir dostluk gelişiyordu aralarında. Her geçen günle birlikte de artıyordu bu arkadaşlıkları. Güvercin çocuğa iyice alışmıştı artık.

Bir gün güvercin, her gün devamlı kendisine nasihatler vererek uyarak ve iyiliğini istediğini her fırsatta açık açık belirten çocuğun omzuna kondu. Ona çok güveniyordu. Aslında çocuğun beklediği de buydu zaten.

"Fırsat bu fırsattır" deyip omzuna konan güvercini ani bir hamleyle yakaladı. Zavallı kuş neye uğradığını şaşırdı birden.

Çok geçmeden çocuğun gözlerindeki pırıltıları görünce durumu anladı. Çocuk avuçları içinde sıkı sıkı tuttuğu güvercini yüzüne yaklaştırdı iyice.

"Ben sana insanlara çok fazla güvenme demedim mi?" dedi. Güvercin dersini almıştı almasına ama görünüşe göre de çok geç kalmıştı. Çok geçmeden çocuk güvercinin boynunu koparmış, tüylerini yolmuş ve pişirmek için ateş yakmaya çalışıyordu.

Üst üste yığılan çalı çırpının yanmasıyla harlayan alevler kıpır kıpı sanki her gülen yüzün iyi düşünceler barındırmadığını anlatmak ister gibi kıpırdanıyordu. "Hepsini gördüm" dedi bir ses. Çocuk güvercini yemiş, ağaca yaslanmış uyuyordu. Başını kaldırınca da, daha önce güvercinin konduğu dala tünemiş olan küçük serçeyi gördü.

Oturduğu yerden doğruldu.

"Biliyorum" dedi.

"Bunları sırf sana ders olsun diye yaptım. Sen sakın insanlara güvenme tamam mı?"

"Onlar beni yakalayamazlar zaten" dedi serçe. "Olsun sen yine de onlara güvenme" diye cevapladı çocuk. Çalı çırpı alevlerin son kalıntılarıyla tamamen biterken serçe ile çocuk hala karşılıklı konuşuyorlardı.

Pumpul AYKAN
İSTANBUL

ZALAK MAHMUT

TEMİZLİK KİİİM? BİZ KİİİM?

Yazan: Zalak Mahmut

Güzel Türkçe'mizde şöyle bir söz vardır: "Temizlik imandan gelir" Ne hoş bir söz! Bu sözü hepimiz bilir, hepimiz severiz. Ammaaa, iş temizliğe geldi miydi hepimizin basireti bağlanır, elimiz ayağımız boşalır. Misal mi? İşte sokaklarımız. Bizde çöp sokağa dökülegelmektedir. Ben şahsen çöpümü sokağa atmam. Evde biriktiririm. O ev tıka basa dolar, ekşi bir koku uyurken beni bile rahat bırakmaz, burnumu ırgalar. Ev sinekten geçilmez olur, bir yığın mikrop, virüs kaynaşır gürültü eder. Ama ben sipsivri bir inatla çöpümü sokağa atmam. Bu nedir? Bu temizliktir. Şehrini, sokaklarını sevmektir. Sevgidir, saygıdır, bu bence mutluluktur.

Diyeceksiniz ki "be adam, pekiyi niye bunca çöp biriktirince ne yapıyorsun?" Ne yapacağım atıyorum tabii ki. Fakat sokağa değil. Apartımanın içine. Gelgelelim iş bu kadarla bitmiyor. Bir takım saygısızlar bu çöpleri alıp tekrar sokağa atıyorlar. Ve bir takım titiz insanların emeği heba oluyor.

Kadına hayatı zehir eden hastalık...

FRİJİT

Frijitlik, kadının hayatı boyunca yaşamak zorunda olduğu bir kader değil, bedenini yeterince tanımaması ve yaşadığı olumsuz deneyimler sonucu seksten soğumasıdır. Fakat tedavisi de imkansız değil...

DEVAMI ARKA SAYFADA

Frijitlik kader değil tedavisi var

İster kentli ister taşralı, frijit kadın hangi konumda olursa olsun bu sorununu dile getiremiyor.

Nereye başvurması gerektiğini bilemiyor.

Frijitlik kelimesinin ne anlama geldiğini belki de pek çok kadın bilmiyor.

Frijitliği orgazm olamamak ya da fiziksel bir rahatsızlık zannediyorlar.

Oysa bilinenin aksine bu bir rahatsızlık değildir.

Kadının yaşadığı olumsuz olaylar, onu zamanla seksten uzaklaştırmaktadır.

Ve hatta öyle bir zaman gelir ki kadın asla seksi arzulamaz.

Bazı gelenek ve göreneklerinden dolayı kadına bedenini tanıma imkanı ve zevk aldığı noktaları keşfetme hakkı tanınmamıştır.

Erkekler de seksi ancak belli kişilerle yaşayabildiklerinden evlendiklerinde eşlerini tam olarak tatmin edemiyorlar.

Onlara gereken ilgiyi gösteremiyorlar.

Aralarındaki diyalog eksikliği de birbirlerinden gittikçe uzaklaşmalarına neden oluyor.

İşte bu gibi nedenler sonucu frijitlik kavramı kadının hayatına giriyor.

Bu sorunun üstesinden gelmek isteyenlerin eşleriyle birlikte bir seksoloğa veya psikoloğa başvurmaları tavsiye ediliyor.

Uzmanlar Türkiye'de frijitlik sorunu yaşayan kadınların hiç de az olmadığını belirtiyorlar.

Bunun nedenini ise Türk insanının cinsel kültür sorunu olmasına bağlıyorlar.

Çünkü cinsel kültürümüzde kadının cinselliğini özgürce yaşaması veya dile getirmesi her zaman arka plana itilmiştir.

Dişiliğini utanç kaynağı olarak yaşayan kadın, daha sonraki aşamalarda da bu duruma doğru itilmiştir.

Uzmanlar frijitliğin tedavisinin mümkün olduğunu ifade ediyorlar.

Bunun için bir uzmana görünecek kadar cesaretli olmak çok önemli.

Uzmanlar seksi yaşayamayan kadınların her zaman sinirli olduklarını ve hayata karamsar baktıklarını ifade ediyorlar.

Uzmanalar, özellikle partnerlerin sorunları görmemezlikten gelmesinin, bu sorunun aşılmasında büyük bir engel olduğunu belirtiyorlar.

Kadının hafif algılanmamak için, bu konuyu konuşmaktan kaçındığını da ifade ediyorlar.

Bunun üstesinden gelme amacıyla tedavi olanların sayısının oldukça az olduğunu belirten uzmanlar, kadının kaderine razı olduğu görüşünde.

Erkeğin şefkatinden yoksun bir cinsellik yaşayan kadın, çok karamsar ve sinirli bir yapıya sahip oluyor.

Çünkü, eş onunla yeterince ilgilenmiyor, seksle ilgili öğretici davranmıyor.

Hepsinden önemlisi seksin kadın için bir görev olduğuna kendini inandırıyor.

Böyle bir durumda da kadın birtakım şeyler istese bile bu yanlış yorumlanıyor ve hemen kadına suçlamalar başlayor.

DEVAMI KARŞI SAYFADA

Sekstem soğuyan kadın sinirli olur

Eşinden ilgi göremeyen pek çok kadın başka bir erkekle de birlikte olmadığı için hayatını cinselliksiz olarak yaşıyor.

Birkaç gecede bir de kocasına olan görevlerini yerine getiriyor.

Kimliğini aramasına ve kendini tanımasına izin verilmeyen kadın, erkeğin boyunduruğu altında, onun her istediğini yapmaya hazır olarak yetiştiriliyor.

Uzmanlar, cinselliği, orgazmı yaşamayan kadınların yaşayanlara oranla daha çabuk yaşlandıklarını, daha az olumlu düşüncelere sahip olduklarını ve görüşlerinde katılık olduğunu belirtiyorlar.

Hatta bu durum kadının içe dönük ve depresif bir insan olmasına bile neden oluyor.

Bu konuda erkeklere büyük görevler düşüyor.

Erkeklerin sadece kendi isteklerini ve arzularını düşünmemeleri gerektiğini belirten uzmanlar, erkeklerin eşlerinin isteklerine daha saygılı olmalarını, sabırlı ve şefkatli davranmaları gerektiğini ifade ediyorlar.

Çünkü tek tarafın aldığı zevk evliliği yaralıyor ve hatta bitimine neden oluyor.

Bu nedenle karşılık tarafların birbirlerine anlayışla yaklaşmaları gerekiyor.

Gerekirse erkeğin de kadını rahatlatmak için onunla birlikte doktora gitmesi ve bu sorun karşısında kadına destek vermesi en önemli yardımlardan biri olabiliyor...

ZALAK MAHMUT

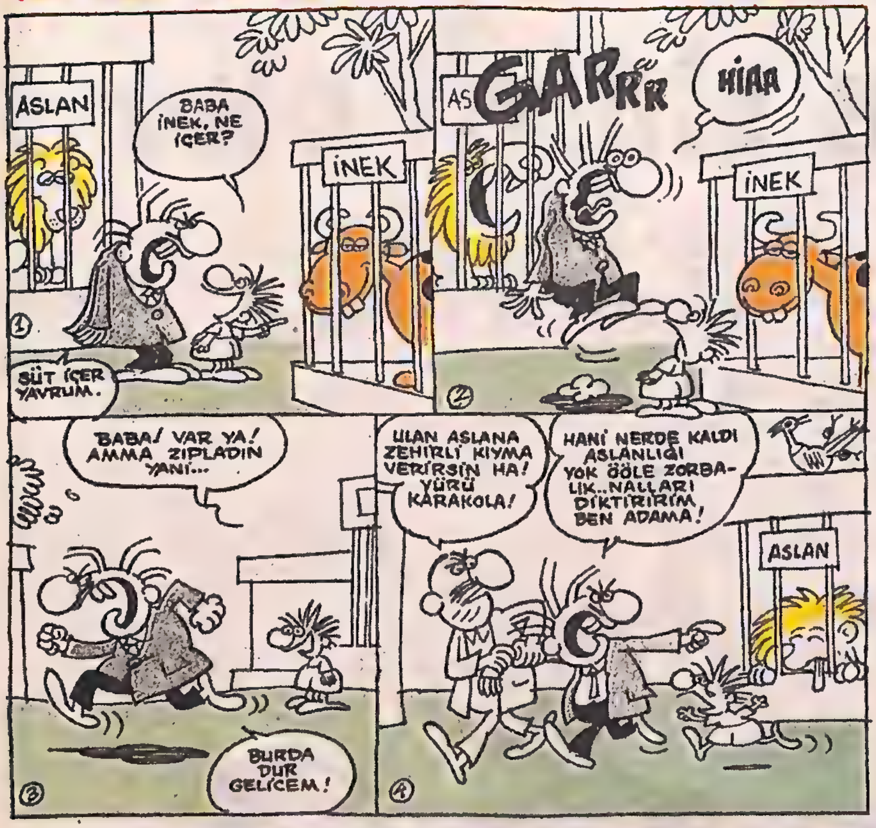

ELK. VE T.E.K.

Yazan: Zalak Mahmut

Doğrusu ne yalan söyleyeyim. Bu hafta az biraz elektrik idaresine çıkışacağım. Tabii bu tatlı-sert bir tarzda olacak. Ben ellibir yaşındayım. Eh... Allah uzun ömür versin. Ve dahi ellibir senedir elektrik idaresiyle aram şeker renktir. Bir kere daha baştan, ben doğarken elektrik kesilmiş. Tabii doğum ertelenebilir birşey değil. Doktorlar kafamdan çeke çeke metezori bir doğum yaptırmışlar. Acısını kafamda bugün bile hissederim. Daha sonra efendim, büyüyene kadar her daim elektrik kesintisine maruz kaldığım için karanlıktan umacı gibi korkar oldum. Daha yakın tarihlere gelelim. Elektrikler, Neriman'la söz kestiğimizde, nişanlandığımızda ve evlendiğimizde de kesildi. Dahası var, Vahdet'in doğumunda ve bilahare bütün doğum günlerinde karanlıktaydık.

Hadi bunlar neyse... Ben ne zaman gece evde yere birşey düşürmüşümdür, şak... elektrik gitmiştir. Ve ne zaman ışık lüzum göstermiştir şap. Seninkisi yok. Uzun lafın kısası ellibir senelik ömr-ü hayatımda elektrik benim için hoş bir kıvılcım olmuştur.

ŞEHRİN YABANCISI

Ben buralarda kimseleri tanımam
Kaybolursam yolumu bulamam
Ben köylüyüm mersi-den anlamam
Ben bu şehrin yabancısıyım galiba.

Gece silah sesleri sokakta
Sabah siren sesleri var dışarda
Tebessüm bile kalmamış dudakta
Ben bu şehrin yabancısıyım galiba.

Her yanda kiralık aşklar hani cananlar
Hani Ferhat'a Kerem'e Mecnun'a vurulanlar
Bir bakış bir gülüşle kalbimizi çalanlar
Ben bu şehrin yabancısıyım galiba.

Alpaslan CENGİZ
BURSA

LANET OLSUN

Seni getiren gecelere lanet ediyorum, şimdi
Ansızın uykularımı bölen sana
Beni böyle bedbaht eden
Günden güne eriten haline
Beni böyle kahreden sana
Yalan dolan sözlerle geçirdiğimiz o günlere
Lanet ediyorum sevgilim
Kimbilir daha pişman olduğum neler var?
Daha da önemlisi
Senin uğruna canımı feda etmem gerekse bile
Hala seni sevdiğim için
Pişmanım,
Ben hayata lanet ediyorum
Kendime, niye yaşadığıma
Ve seni hala sevdiğime lanet ediyorum.

Duygu PEKŞEN
MERTER-İSTANBUL

SIRA BANA GELİYOR

Ömrü boşa harcamadı, asla etmedim paha
Şurda kaldı geriye yedi sekiz yıl daha
İstekli heveslerle son kez kalksamda şaha
İşte önüm açıldı, sıra bana geliyor.

Hayat demini aldı mutlaka içilecek
Gidişim bellidir bu bedende seçilecek
Ecel bab-ından öbür tarafa geçilecek
İşte önüm açıldı, sıra bana geliyor

Ölüm ayırt etmiyor harici ve dahili
Zaman önünde sürer benim gibi cahili
Sonunda görünüyor, karşı kıyı sahili
İşte önüm açıldı, sıra bana geliyor

Elimde tutmaz oldu yazdırdığım kalemi
Neşem kaybolurken yakaladım elemi
Şu ile doldurmaya çalıştım ben filemi
İşte önüm açıldı sıra bana geliyor

Kimi sevdim kimi de sevmedim belli değil
Ruhum kurbanlık gibi ecel önünde eğil
Her gün ölüme doğru birazda verdim meyil
İşte önüm açıldı, sıra bana geliyor

Ateşim kesilirken dağılır söne söne
Bir kuru yaprak gibi düşerim döne döne
Adım adım geçerken birazcık daha öne
İşte önüm açıldı, sıra bana geliyor

Mevsim kış mevsimidir sarıyor beni ayaz
Eflatun yeşili bitti heryerde renkler beyaz
Yaradanıma varsın dudağımdaki niyaz
İşte önüm açıldı, sıra bana geliyor

Metin MERCAN
ÇANKIRI

KARA YAZI

Alnıma yazılan şu kara yazıyı
Yıllardır bekledim silen olmadı
Şu fani dünyada dostum kalmadı
Yalvardım Allah'a canımı almadı

Günlerim çile çekmekle doldu
Yeşermedi güllerim elimde soldu
Dostlarım halime gülüp durdu
Yalvardım Allah'a canımı almadı

Mustafa GÖKSOY
MERSİN-KIBRIS

ŞİİR BAHÇESİ

BİR DÜNYA İSTİYORUM

Acılardan, kaygılardan, tasalardan arınmış,
Dostça arkadaşça birbirine gülümseyen yüzler
İstiyorum.
Yalan, dolan, sahtelik bulaşmasın aşımıza
ekmeğimize
Bir kelebek ömrü kadar kısa olan bu dünyada
Üzmeyelim kırmayalım birbirimizi.
Gözyaşlarına boğmayalım anneleri çocukları
Bir çöp kadar değersiz olsun para
Güzelliklerle örülü olsun dünya.
Sevgiler gülsün kahkahalar, çınlatsın heryeri
Sevelim sevilelim
Savaşlar, çatışmalar, kavgalar.
Kalksın tümüyle
Barış mutluluk dolu
Temiz bir dünya bırakalım.
Çocuklarımıza...

Ali Rıza ULUDAĞ
ÜMRANİYE-İSTANBUL

BİR DAHA

Yeni doğan bir günden,
Bir daha mutluluk aşk beklemeyeceğim
Ben senden ayrı uzaklara
Yalnız, mutsuz ve asık suratlı omuzlarda,
Dönüşü olmayan yolculuğa çıkacağım.

Bir daha sisli havada beni beklemeyeceksin
Bir daha yorgun akşamlarda beni göremeyeceksin
Bir daha bir daha ben olmayacağım buralarda
Çoktan çıkmış olacağım dönüşü olmayan yolculuğa.

Her akşam beni beklediğin o kapı var ya;
Bir daha benim için açılmayacak kapalı kalacak
Bizim yorgun kalemlerden şiirler yazılmayacak.
Bir daha olmayacak, ben olmayacağım.

Buralarda benim yokluğum hissedilecek.
Dillerde yalnız sana sevgim kalacak.
Bir daha seni öylesine sevmeyeceğim,
sevemeyeceğim
Çünkü bir daha bir daha olmayacak
Ben olmayacağım
Yol olup kaybolacağım
Gidiş bileti olup ta dönüş bileti olmayan
O meçhul, o garip
O sonsuz yolculuğa çıkmış olacağım.

Yılmaz İBİÇ
TERME-SAMSUN

SANA DAİR ŞEYLER

Evcilleştirilmiş bir yaban gülü bitiyor
kalbimde
Yaprakları gözlerinin renginde sarışın
bir öğlen vakti
Sanki sen gibi seni saklıyor gibi
ah şu öğlen vakitleri
Akşam olurken içimde bir sen
bir de yağmur beklenti
Ve sevmek geliyordu içimden ve
sevmek gibi gidiyordun sen.
Paslanmış hayallerimin
pasaklı kızıydın
Buğusuna camın adının harfleri
yazılan kızdın
Senin yokluğunda
Yazdan geçiş yaparken kara kışa
Bu sefer bir kar beklentisi
avuçlarımda
Bir ürperti bir üşüme bir öpüşün
yeterdi oysa
Bir mehtapla çıkıyorken siman,
Bir ay tutulması bile tutamaz
beni o an.
Adını yazıyorum hala
o badanasız duvara
Kanıyorken günlerimden
takvim yaprakları
Güllerim soluyorken ve sen hala
aklımdayken de
Hiç geçmiyor geceler
Zincirlenmiş gençliğimin özgür
yanlarındaydın sen.
Körelmiş duygularımın keskin
yerleriydin sen bir bilsen
Mektubunu beklerken alkol
ikindisi gecelerde
Tek dostumdu şarapla sigara
Yine de herşeye rağmen
yaşama hevesimdin sen.
Dedim ya paslanmış hayallerimin
pasaklı kızıydın
Buğusuna camın adının harfleri
yazılan kızdın üstelik bir de
Kör kütük gecelerde senin adın
geçerdi.
Seviyorum abi belki o da beni
derken öylesine.
Geceye kalkar son kadehler
Şişenin dibi çıktı derler ya
öyle bir vaziyette
Sana vururken saatlerde
Son yudumu ise içkinin
Sade ve sadece senin
şerefine

Sabri DALOĞLU
ESKİŞEHİR

VAH BAŞIMA GELENLER !..

Daha önce yaşadığım günlerden fazla bir farkı olmayan bir gündü. Tek farkı vardı o da, her zaman beni yüzümü yalayarak uyandıran köpeğim "Yamuk"un bu sefer üstüme işiyerek uyandırmasıydı. Böyle uyandırılmak hiç hoşuma gitmemişti ve o günden sonra benim hain köpeğim Yamuk'un altını bağlayarak dolaştırmaya başladım. Tabii böyle uyandırılmak kimsenin hoşuna gitmez.

"Güne böyle başladım kimbilir akşama kadar başıma ne gelir?" derken sanki daha sonraki olayları tahmin edebiliyor gibiydim. Nitekim öyle de oldu. Uyku sersemi bir durumda yataktan kalkarken kafam şiddetle ranzaya çarptı. Diş fırçasıyla traş oldum ve traş kremiyle dişlerimi fırçaladım. Bu durumdan ben de acayiplik hissetmeye başlamıştım ki, dişimi diş fırçasıyla değil de saç fırçasıyla fırçaladığımı farkettim. Sonunda en iyi şeyin duş olduğunu akıl ettim. Zira Yamuk'un çişi fena halde üstümde kokmaya başlamıştı.

Ama artık nafileydi. Bir defa başıma uğursuzluk gelmişti. Duş yaparken duşun hortumu elimde kaldı, hortum elimde kalmışken sular kesildi ve bütün vücudum köpüklü bir vaziyette banyoda kaldım. Allah'tan yedekte biraz suyum vardı. Dışarı çıktığımda bütün havluların ıslak olduğunu farkettim.

Tüm bu uğursuzluklara rağmen kendimi toparlamam gerekiyordu. Kurutma makinasını çalıştırmamla beraber saçlarım yüksek gerilimden hafifçe yandı. "Belki uğursuzluk evdedir, bari dışarı çıkayım" diye düşündüm.

Başıma bir şapka geçirerek dışarı çıktım. Ama nafile, orada da yine başıma bir uğursuzluk geldi. Bindiğim taksi üç defa kaza tehlikesi geçirdi. Ben indikten de yüz metre sonra bir kaza geçirdi. Yolda arkadaşımı görmüş onunla sohbet ediyordum ki, arkadaşımın başına yüz kiloluk bir teyze düşmez mi? Hani saksı filan düşse şaşırmayacağım ama bu kadarı da fazlaydı. Arkadaşımı hastaneye götüren ambulans iki defa kaza geçirdi.

Gittiğimiz hastanede beş dakika sonra yangın çıktı. Üstüne üstlük gelen itfaiye depolarının boş olduğunu geldikten sonra farkettiler. Bundan sonra biliyorum ki köpeğim Yamuk'a üstüme çiş yaptırmayacaktım. Hemen onu atmalı veya satmalıydı. Bana bu uğursuzlukları yaşatan Yamuk'a bir ceza vermeliydim.

Verdim de. Evden hiç çıkmama cezası.

Mustafa KAŞIK

MAHKEME

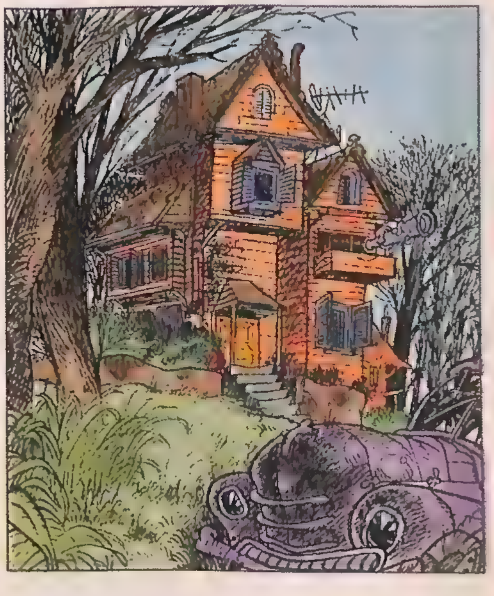

Aşkından yakalanıp tutuklandığım zaman
Sevmeme hakkına sahipsin dediler
Sarı saçlarınla ellerimi kelepçeledikleri zaman
Ruhsatsız taşıdığım kalbini içimden söktüler

Kurtarıcım olarak seni söyledim, bekle dediler
Şiirlerimi delil olarak gösterdim
Alın yazımı şahit olarak belirttim.
Sonra da ıssız ve karanlık bir yere götürdüler.

Aralarında benimle ilgilenen sahte bir kişi
Söylediği tek şey, bu bir dava işi.
Kurtarıcım olarak gördüm seni
Bir hakim kılığında karşımda gördüm

Düşüncelerinden belliydi burada da mı sen?
Sözünü anımsatıyordu bana
O an o kelimeyi duymaktansa
Bir an önce ölmeyi tercih ettim

Ve aynen yukarıya saygılarımla arzettim
Maalesef sarışın hakim bir seçenek tanımadı
Bir defa ölmektense bir defa öl deyip
Adeta kanayan yarama tuz bastı.

Ve nihayetinde resmi olarak karar açıklandı
Teklifini geçersiz sayıp,
Seni son bir defa reddediyorum
Ansızından çıkan son kelime ise imkansız.

Mustafa KIRALİ
BAĞCILAR / İSTANBUL

ŞİİR BAHÇESİ

ŞİİRDİR

Şiirdir beni ben kılan
Şiirdir beni anlatan
Sözlerle anlamaz ya insanlar
Bazı şeyleri, aşkı, yaşamı
Tek dostum bir kalem, bir kağıt
Ben de onlara anlatıyorum...

Şiirdir beni ben kılan
Şiirdir beni anlatan
Yalnız ve yaralıyım, yok benim gibisi
Olsa bile çok uzaklarda
Sözlerle anlamaz ya insanlar
Tek dostum bir şişe biram, bir de sigaram
Ben de onlara anlatıyorum...

Şiirdir beni ben kılan
Şiirdir beni anlatan
Neden her güzel şeyin sonu var?
Kötülüklerse ölümsüz
Yeşerecekse eğer, ölümsüz kılacaksa güzelliği
Sevgiyi, iyiliği, şefkati yaşatacaksa
Tek dostum bir fidan bir de toprak
Ben de onlara anlatıyorum

Şiirdir beni ben kılan
Şiirdir beni anlatan
Şiirdir yaşamamın nedeni
Aşktır gülümseten gözlerimi
Ne varsa bende ebedi
Ben de hayatı anlatıyorum...

Caner İLDAN
ANTALYA

BEN SENİ

Ben seni ölesiye seven birisiyim
Seni kalbimde yaşatan sevgilinim
Sevginin altında yatan,
Gül çiçeğimin dalısın

Dalımda çiçek, yaprağım güzeldir
Senin dalının çiçeği oldukça
Sevgiyle bürünmüş toprağımda
Aşıklar gezer; dallarımın ve çiçeklerimin
Arasında.

Zafer MERTADAM
TOROS-İZMİR

YAĞMURLAR

Yağmur yağıyor haftalardır
Karanlık çökmüş şehre
Belki de benim yüreğimi,
İçime bir taş gibi oturan
Küskünlüğü eritircesine
Aksalar gözyaşlarım

Yağan yağmur kadar öfkeli
Onun kadar hırçın,
Bağırırcasına aksalar.
Hayatta çirkinliğe dair ne varsa
Yıkıp parçalasalar
Yağmur sonrası gibi, temiz, huzurlu
Bir dünya yaratsalar.

Fatma ERDOĞAN
KALABA-ANKARA

ZAMANSIZ GİDİŞ

Bir tanem!
Dün gece seni düşündüm
Yağan yağmurda
İçime bir ateş düştü
Boş sokaklarda
Bir kibrit çaktım
Dert ortağıma
Yürüdüm, yürüdüm
Mezar başına
Oraya yaklaştım
Ağladım birden
İçimde birşeyler koptu aniden
Seni seviyorum bile demeden
Bıraktın gittin beni hiç düşünmeden

Ne güzeldi seninle geçen günlerim
Hıçkıra hıçkıra sana seslendim
Cevap gelmeyince kırıldı kalbim
Bir çılgınlık yapıp seni özledim

Hala aklımdasın, hala düşümde
Seni seviyorum dönsen geriye
Yeniden başlasak biz sevgimize
Zamansız gidişin düştü dillere

Ayşenur KUŞÇUOĞLU
BATIKENT ANKARA

ÖN ELEMEYİ KAZANAN ŞİİR VE ÖYKÜLERİ YAYINLAMAYA DEVAM EDECEĞİZ...

BİR ÖYKÜ

Dilenci kadın

İçe kaymış gözleri, yamulmuş ağzında iki üç dişi ve üflesen düşecekmiş gibi zayıf ve güçsüz bir gövdesi vardı.

Ben birşey söylemeden, o "işiniz iyidir diyorlar.

Ne iyisi yavrum.

İnsan keyfinden el açar mı?

Dilenir mi hiç?"

Çilesi, derdi çok olanın söyleyecek çok sözü olsa gerek ki hiç durmadan, konuşmamı beklemeden o konuşuyordu.

Allah kimseyi soysuzlara düşürmesin.

Bir gelinim var evlere şenlik!

Oğlumun bana bakmasını istemiyor.

Bir lokma ekmeği bana çok görüyor.

Oğlum, "Anamdır.

Benim için her bir zorluk gördü, çok cefa çekti" dese de nafile.

"Ne yapayım ana" diyor.

"Döverim, döverim yola gelmez. Boşasam olmaz, namustur."

Ben de hak veriyorum oğluma.

Yavrum Allah kimseyi soysuzlara düşürmesin.

Ben de amin dedim.

Devam etti.

"Evim mi yoktu?

Buzdolabından tut, kanepe ve süpürgeye kadar eşyam mı?

Allah kimseyi el açmaya mecbur etmesin."

Yine amin dedim.

Yine devam etti.

"Yoksulluk çok zordur.

Sokaklarda aç kaldın mı her evine birşeyler alanın eline, her yemek yiyenin ağzına bakar kalırsın.

Doymayınca da el açmaya mecbur olursun.

Her defasında ölüp dirilsen de.

Büyüklerimden bildiğim, bir atasözünü hatırladım.

"Dünya ağacın gölgesidir, kah aşağıdadır, kah yukarıda."

"Evet oğlum, aynen öyle.

Eskiden geline sorarlardı; kaynanan nasıl, sana iyi mi?" diye.

Şimdi kaynanaya soruyorlar, "Gelinin nasıl sana karşı iyi mi?" diye.

Gelin ve kaynana ilişkilerinden hiç anlamazdım, ama yoksulluk elbette kolay değil, elbette çok zordur.

Ateşten gömlektir sanki, ateşten ömür.

Bir gün kendi öz kızını, kendi öz namusunu erkeklere pazarlayan bir kadına rastlamıştım.

Hayatımda ilk kez kendimden ve insanlığımdan utanmıştım.

Utancım ve şaşkınlığım birbirine karışmıştı.

Ne yoldan geçenlerin farkındaydım, ne nerde olup nereye gittiğimin.

Hani bir uyur gezerin çarşı ortasında kabus görmesi gibi.

Uyur gezer değildim ama. Kadına için için kızarken, "ırz satıcı" kızına yürekten yanıyordum.

Bu bir insan yüreğinin yanışıydı; insanı seven bir insanın.

Belki de açlıktan, yokluğun çaresizliğinden namusunu satıyordu anne-kız.

Bütün bunlar namusu satacak kadar geçerli bir mazeret değildi belki.

(Ama her insanın zorluğa karşı koyacak güç ve idraki de yoktur.) ve keyfinden bunu yapmış olamazdı bir anne.

Bunu karşımdaki bitkin-yorgun kadına söyleyemezdim tabii.

O kapıya kadar gidip, tam çıkacakken yine geri gelir başka bir derdini anlatırdı.

Benim dinleyip dinlemediğimin farkında bile değildi.

Sanki bugüne dek dertleşecek kimseyi bulamamış gibi; dert dinletecek birini bulmuşken durmadan sıralıyordu derdini.

"Elalemin kadınlarına bakıyorum, bir de kendime!

Benden on yaş küçük olanların yanında anneleri gibi görünüyorum.

Onlar zevk-u sefada, saçlarında bir tel beyaz yok.

Benim başımda ağarmayan bir tek siyah tel."

Kimse bilmez, nerde, nasıl bir yaşam bekliyor bizi ömrün sonunda.

Kocam kabullenmiyor bir türlü. "Nasıl yılların emeğe boşuna gider öyle" diyor.

Kendini kaldırıp yere vuruyor.

Kafasını yumrukluyor öfkesinden.

Zaten ne zamandan beri hasta, hiçbir iş yapacak güçte değil.

Allah acil şifalar versin, Allah yardımcınız olsun dedim.

Elini ve başını salladı çilem bitmez anlamında.

Yine kapıya kadar gidip geri döndü.

"Babamlar.

Gel diyorlar, ekinden istediğin kadar sana veririz.

Bizde kal, ye, iç kayfine bak."

Ama benim gitmeye yüreğim el vermiyor.

Elbette el vermezdi bir annenin yüreği evinden, kocasından, çocuğundan kopup bu yaştan sonra baba evine gitmeye.

Her ne kadar iaşesi zor, çocukları hayırsızsa da.

Ama öz kızını fuhuşa sürükleyen anneye ne demeli?

Dayanamadım ve yüksek, birazda kızgın bir sesle:

"Git be, git...

Bu merhametten yoksun sokakları bırak, yeter olsun git.

Bırak bu zalim ruhlu gelini.

Bu zalim ortamı" dememle birlikte kapıdan çıkıp gitti, söylene söylene.

Portakal renkli, naylon bir terlik içinde kirden çatlamış olan ayak tabanlarını, ardından bakan gözlerime sokarcasına.

Sadettin IŞIK
DİYARBAKIR

Kadınlar tam "O AN" neler düşünür?

Seks sırasında kadınların kafasından neler geçtiği sonunda saptandı. İşte, o an aklından geçenler.

Okuyun, hem gülün hem de ağlayın...

EĞER İLİŞKİ BAŞARILIYSA...

- O'nu kendimden fazla seviyorum. Şu anda ölseydim, mükemmel bir ölüm olurdu...
- O'na ne kadar yakınım. Bu sihir hiç bozulmasa.
- Ohhh! Ne kadar iyisin. Lütfen biraz daha... Haydi durma devam edelim.
- Bütün bunlara ona kim öğretti. Üstelik daha 24 yaşında.
- Mega! Bu kadar esnek olduğunu bilmiyordum. Ama sakın ha morartma...
- Sonsuza kadar benim olsun.
- Bana bağımlı hale gelmeli.
- Ne isterse yaparım.

İLİŞKİ ŞÖYLE BÖYLEYSE...

- Bu sabah doğum kontrol hapını almış mıydın?
- Öyle gevşek değil, beni adam gibi kavra.
- Acaba göğüslerimi beğeniyor mu?
- Umarın selülitlerimi fark etmemiştir.
- Neden hep üstünde olmamı istiyor?
- Böyle çok korkunç görünüyorum.

HİÇBİR HEYECAN YOKSA...

- Aman Tanrım! Daha ne kadar uğraşacak? Canım sıkılmaya başlıyor.
- Acaba bugün becerir mi?
- İnşallah bu kez başarır.
- Sürekli belli günler yatağa girip, bebek için çabalamak sinir bozucu...
- O üzerimdeyken ben tavanı seyrediyorum. Ayrıca o an, pazardan neler almam gerekir onları düşünüyorum ve plan yapıyorum.
- Bir an önce bitsin diye orgazm numarası yapıyorum.
- Neden daha önce duş almadı ki!
- Neden hep ıslak öpüyor?
- Kilitorisin nerede olduğunu neden ezberleyemedi? Ona bininci kez göstermek zorunda kalıyorum.
- Şehvetten inliyor mu, yoksa astımı mı var?
- Artık çok can sıkıcı olmaya başladı.
- Ne kadar cilve yapsam da anlamıyor.
- En iyisi onu terketmeli.
- Hadi bitir de gidelim artık.
- Acaba Elton John ile yatsaydım daha mı iyi olurdu?
- Karnım acıktı, ama söyliyemiyorum. Hala uğraşıyor...

SEVGİLİM... SENİ ASLA UNUTMAYACAĞIM!

Hayırl.. Böyle olmayabilirdi. Bütün bunlar yaşanmayabilirdi. Eğer bana istediğimi verseydin ikimiz de mutlu olabilirdik. Neden bu kadar direndiğini bir türlü anlamıyorum. Halbuki herkesinkinden farklı birşey değildi senden istediğim ve bu senin için son derece kolay olmalıydı.

Olanları hala aklım almıyor. Bunu nasıl yapabildim bilmiyorum. Nasıl oldu da sana kıyabildim? Artık sen yoksun ve bunun sebebi benim. Ben ve o kocaman, soğuk katil bıçak. Boğazına her temasında, o soğuk demir bir darbede bana indiriyordu. Ve ucundan o süzülen o kan damarları adeta benim damarlarımdan fışkırıyordu.

Seni ne çok sevdiğimi biliyorsun daha doğrusu biliyordun. Ama oldu işte, bir an öfkeme yenik düştüm. Veee, artık sen yoksun...

★★★

Evimize ilk geldiğin günü hatırlıyorum. Küçük sapsarı halinle ne kadar da şirindin. Her geçen gün biraz daha büyüdün, geliştin, serpilip, güzelleştikçe ardında birçok çapkın gezer oldu. Ama sen de az değildin hani...

Karşı cinse olan zaafını da kabul etmek gerek. Hemen hemen hiçbirine hayır demedin. Bu yüzden gelip gidenin çoktu. Yedi mahallenin zamparaları hergün seni ziyaret ederlerdi.

Gürültülü, çılgın dakikalardan sonra ziyaretçilerin yorgun ama muzaffer bir edayla kendi çöplüklerine dönerlerdi.

Artık onlar da sensiz kaldılar ya, oh olsun. Sensiz olmak, sabahları güne sensiz başlamak hiç eğlenceli olmayacak. Ama artık elimden birşey gelmez ki, yokluğuna alışmalıyım, zor da olsa bu durumu kabullenmeliyim. Üzgünüm, gerçekten üzgünüm. Ama ihtiyacım olanı bana verseydin, bu felaket başıma -aslında başına- asla gelmeyecekti.

Çok şey mi istedim senden? Bu senin belki de varlık sebebin değil miydi? Seni satın aldığım adam yumurta tavuğu olduğunu söylemişti halbuki. Ama sen aylar geçtiği halde bir kerecik bile olsun yumurtlamadın. Evet bir sabah olsun senin taze yumurtanla kahvaltı edemedim. Yine de sabrettim, bekledim, ama artık dayanacak gücüm kalmadı.

Eğer bir kez yumurtlamış olsaydın, şu an fırında kızarmak yerine kümesinde o güzelim besi yemlerini yiyor olacaktın. Canım tavuğum seni asla unutmayacağım.

Aytaç CÖMERT

SONSUZLUĞA MEKTUP

Yine karanlık çökmüş ve yine uçsuz bucaksız bir denizde kalan bomboş bir tekne gibi duygularda çalkalanıyor ve sokak lambalarının beni aydınlatmasına izin vererek düşünüyordum. Neydi bu yaşayacaklarım?

Neler öğrenecek, neler başaracaktım? Üniversite çağına gelen hir insan gibi okula gidecek ve hayatın bu monotonluğuna katlanacaktım.

Sınırları hiç sevmedim ki...

Sonsuz bir dünyada herşeyin sonsuz olmadığını bile bile neden katlanacaktım, kişiliğimi sömüren kalıplara. Beni bir robot haline getirecek düşüncelere. Özgürlüğün en güzel yasa olduğu nasıl anlatılabilirdi ki... Bazılarımız hala bir takım düşünceleri, yenilikçilik olarak kabullenmiş kendine bile hayrı olmayan saçmalıkları tekrarlarken, kimilerimiz bir kızın hala bir erkeğe baktığını fırsat bilip yuhalama çabaları içinde insanları nasıl mahvedebiliriz diye düşünmekteyiz.

Bir tek algıladıkları yasa var: ÖNYARGI...

Sonsuz bir gezegende bir insana kocaman bir denizde can yeleği atmak yerine onun boğulmasını beklemek gibi bir duygu... Hayırl..

Kabullenemez, kanunlaştırılamaz. İnsanların hakları böylesine karışık saçmalıklarla dolu kendine kötü, başkasına gelince iyi muammalarla çiğnenemez... Her insan kitap okuma alışkanlığını bir edinse hayatları boyunca kafalarında, kurdukları acayipliklerin, inandığı boşlukların yerini dolduracak elle tutulur, gözle görülür mantıklı gerçeklerin olduğunu öğreneceklerdir...

Gökyüzündeki sonsuz gece mavisinde gözlenen bir sırrın bana güç verdiğini bilmek, hayatımı doğru yönde özgürce yaşamam gerektiğini söylediğini duymak bana daha da güç vermekte... Kafamı cama koyduğum zamanki hissettiğim o soğukluk şimdi bütün bedenimde.

Bu dünyaya bir kere geldim ve bütün sömürülere bütün baskılara, klasik insanların düşünce tarzlarına aldırmadan kemdime hep bilgi yolunda bir yol çizerek şiirlerde yazdığım o büyülü duygulara biraz daha yaklaşarak destekçim olan sevdam ile birlikte kendime yeni bir dünyam olduğundan eminim...

Seni seviyorum sevda kaynağım...

Sibel TEK/İSTANBUL

SON ZIPIR Aylık Mizah Dergisi ● İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazılşleri Müdürü: M. Emin BÜYÜKTATLI ● Y.Y.: Halkalı Cad. 245 Sefaköy-İstanbul ● Estetik Yay. ve Tic. LTD. ŞTİ. ● Basıldığı yer: Çağdaş Yay. ve Tic. A.Ş. Halkalı Cad. 245 Sefaköy-İstanbul ● Dağıtım: BIR-YAY Dağıtım A.Ş.

ZIPIR
EEE.. OKULLAR TATiL OLDU. Bi YIKAN ARTIK!..
İyisiyle kötüsüyle bir öğretim yılını daha geride bıraktık !..